

එම්. එම්. කුබලිගම (1918 - 1973)

හේටාවසම් මූතිදාස කුබලිගම හෙවත් එච්. එම්. කුබලිගම කොළඹ පුරුගේ කවියෙකි. ස්වභාව සෞන්දර්යය මහත් අහිරුවියෙන් වර්ණනා කළ කවීන් අතර හෙතෙම වෙශෙසින් කැපී පෙනේ. එසේ ම ඔහු මිනිස් දිවිය හා සෞඛ්‍ය දහම අතර ඇති සබඳතා දාරුණික පදනමකින් ඉදිරිපත් කළේ ය.

වර්ෂ 1918 දී කළුතර කුබලිගම දී උපත ලැබූ එච්. එම්. කුබලිගම මිශනාරි පාසලෙන් ජෝෂ්ප්‍ය පන්තිය තෙක් ඉගෙනුම ලැබුවේ ය; ඉන් අනතුරුව ධර්ම විජය පිරිවෙනෙන් උසස් අධ්‍යාපනය ලැබුවේ ය. කුබලිගමගේ කවිය බුදු සමයෙන් පෝෂිත එකක් වීමට මේ පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය ද බලපාන්තට ඇත.

පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් අනතුරුව කොළඹට පැමිණි කුබලිගම සිය රකියාව ලෙස පුවත්පත් කළාව තෝරා ගත්තේ ය. සිංහල බලය, දිනමිණ, සිංහල හා ජනතා ආදි පුවත්පත්වල සේවය කළ ඔහු කළක් ‘සුවද’ කවී සගරාව ද සංස්කරණය කළේ ය. එසෙහෙති එම කවී සගරාව වඩාත් ගාස්ත්‍රීය ගුණයකින් යුත්ත ව පවත්වා ගෙන යැමුව හෙතෙම උත්සුක වූයේ ය.

නිදොස් නිවැරදි බස් වහරකින් මෙන්ම මනා සංයමයකින් තම කවී මග හැසිරවීමට කුබලිගම සැලකිලිමත් වූයේ ය. පාලි සංස්කෘත හාජා පිළිබඳ දහුම ද ඔහු සතු වූවත් බොහෝ විට ව්‍යවහාරයට සම්ප කටවහරට ලං වූ බසක් ඔහු හාටිත කළේ ය. පෙර ද සඳහන් කළ පරිදි ස්වභාව සෞන්දර්යය හා බැඳුණු කවී ආර හේතුවෙන් ‘සිංහල ජෙලී’ ලෙස කුබලිගම පුකට වූව ද බටහිර කවියකු වූ ජෙලීගේ කවී ඔහු කියවා නොතිබිණි. එහත් ඔහුගේ කාව්‍ය සංකල්පනා ජෙලීගේ නිර්මාණවලට සම්ප බව විවාරක අදහසයි. ඒ කෙසේ වූවත් එච්.එම්. කුබලිගම කවියා තාගෝර් කිවිදුන්ගේ නිර්මාණවලට සම්ප වූ අන්දමත්, ඒවායෙහි ආභාසය ලැබූ අවස්ථාත් සිහි පත් කර ඇත.

කුබලිගම කොළඹ කවී යුගය දීප්තිමත් කළ කවියකු බව විවාරක මතයයි. පී.නී. අල්විස් පෙරේරා, කපිල සෙනෙවිරත්න, මාකදුරේ ගුණවර්ධන, මීමන පේමතිලක, උපනත්ද බවුගෙදර ආදි ඔහුට සමකාලීන කවීහු වෙති. සුවද, දේශීන්න, ම්වදය වැනි කවී සගරාවල ද එකළ පැවති පුවත්පත්වල ද එච්. එම්. කුබලිගමගේ කවී නිරන්තරයෙන් පළ විය.

ඔහු ලියු ‘අශ්’ පළා ගුන්ථය ඉතා ජනප්‍රිය විය. කුණාවුව, එකෝමත් එක රටක, සංවාදය වැනි කාති ද ඔහුගේ කාව්‍ය ගුන්ථ අතර වේ. මනුෂ්‍ය ණවිතය, සෞඛ්‍ය දහම හා ප්‍රේමය පිළිබඳ අපුරුව අත්දැකීම සිය නිර්මාණ මගින් මත කිරීමට සමත් වූ සංවේදී කවියකු වහයෙන් සිංහල කාව්‍ය වංශයෙහි නොමැකෙන නමක් සටහන් කළ කුබලිගම කවියා 1973 අගෝස්තු 01 දා අභාවප්‍රාප්ත විය.

ලෝ දහම පිළිබඳ එම් දහරක් විටින් විට විහිදුවන 'ගංගාවේ සංගීතය' තමැති, කුඩාගම කවියාගේ පැදි පෙළ මේ පාචමෙන් ඉදිරිපත් කෙරේ.

කදු බැඳුමක දං - බෝවිටි පඳුරු	ත ලා
පහළට ඇදී පර මල් පෙති ඉවත	නො ලා
කලදෝ දියෙන් පොගවා රන් පුලින	ත ලා
සංගීතවත් වී යම් ඉදිරියට	ග ලා

සැගවෙමි - එබෙමි - නිසසල වෙමි - සසල	වෙ මි
ඇශිරෙමි - එහෙත් පසු නොබසිමි -	නොනවතිමි
කවදා කොතැනක දී හෝ මහ මූහුදු	හි මි
හමු ව්‍යුණු කකෙනෙහි මා සතු බර ඔහුට	දේ මි

එන්නේ කොහි සිට ද - කොතැනකට ද	ය න් නේ
මිත කුමකට ද මා දුටු තැන	විමසන් නේ
මිනිසුන් ගිහින් නිතර ම ආපසු ඒ	න් නේ
කිම දැ සි කියා කිසිවකු ඇයි?	නොසොයන් නේ

මි අම් - කිරල - මාදම් ගෙධි පදරු	වි යේ
ඇකයෙහි හෙලා හඩවයි සැඩ සුළග	රා යේ
සුළු මැද කැරුකෙමින් ඉදුනිල් ගැහුරු	දි යේ
සමහර තැනක ලස්සන මල් කැකුල්	ති යේ

හිරිමල් සිනා රැලි පෙනා පිඩු	මිහිර ත ම
ගල් පරවල ම හැඹි හැඹි බිහි	කරම් ම ම
සම තැනිතලාවල හමු වෙයි	අලස ක ම
නිරසයි අතරමග අවහිර තුදුවට	වේ ම

මිනිසුන් ඉවුරුවල යන එන අඩි	සද්ධේ න්
ලය යට සසල බව මින් මතු	නොනැගෙද්ධේ න්
කෙකරිය ඕලු නළියන දිය රැලි	මැද්ධේ න්
මල් පෙති වියලි කොළ එන අතකට	එද්ධේ න්

රන් තරු පිරිවරා ගත් සද මඩල	ය ට
මහ වන බිමක් මැද ගිරි කුල අතර	සි ට
නොමියන හේලි දහමක පණීවුඩය	පි ට
කොදුරම් කෙදිරියක් මුළු ලොව නිසසල	කො ට

අරුත් පැහැදිලි කිරීම

කලදෝ දියෙන්	- රිදිවන් ජලයෙන්
පුලින තලා	- වැලි තලා
හේලි දහමක	- සනාතන දහමක්

අභ්‍යාස

01. පහත සඳහන් යොදුම්වල අදහස් පැහැදිලි කරන්න.

“කලදෝ දියෙන් පොගවා රන් පුලින තලා
සංගිතවත් වී යම් ඉදිරියට ගලා”

“මේ අඇ - කිරල - මාදම් ගෙඩි පුදරු
ඇකුයෙහි හෙලා හඩවයි සැබෑ සූළග වියේ
රයේ”

“සම කැනීතලාවල හමු වෙයි
නිරස යි අතරමග අවහිර නුදුවූ අලසකම
විම”

“නොමියන හේලි දහමක පණීවුවය
කොදුරම් කෙඳිරියක් මුළු ලොට නිසල පිට
කොට”

02. මෙම පදා නිර්මාණයෙන් කවියා ඉදිරිපත් කරන ජ්‍යෙන දර්ශනය පැහැදිලි කරන්න.

03. අත්දුකීම රසවත් ව ඉදිරිපත් කිරීමට කවියා හාජාව යොදා ගෙන ඇති ආකාරය
සාකච්ඡා කරන්න.

04. රස නිෂ්පත්තිය සඳහා කවියා හාවිත කරන විවිධ කාවෙෂ්පතුම විස්තර කරන්න.

05. කවියා අංශ්ව පරිසරයට සංඛ්‍යා ආරෝපණය කරමින් තම පදා පන්තිය සාර්ථක ව
ඉදිරිපත් කරන ආකාරය විමසන්න.